

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

4. Adventna nedelja

20.12.2020

Leto XVIII., 49 (999)

Marija pa je rekla angelu:

»Kako se bo to zgodilo,
ko ne spoznam moža?«

Angel ji je odgovoril:

»Sveti Duh bo prišel nadte
in moč Najvišjega
te bo obsenčila, zato se bo
tudi Sveto, ki bo rojêno,
imenovalo Božji Sin.

Glej, tudi tvoja
sorodnica Elizabeta
je spočela sina v starosti;
in to je šesti mesec njej,
ki so jo imenovali nerodovitno.

Bogu namreč
ni nič nemogoče.«

(Lk 1,34–37)

BOG SE HOČE RODITI V NAS

Božja beseda pred nas danes postavlja izziv, da bi znali tudi mi po Marijinem zgledu odgovarjati na Božja vabila, na njegove klice. Jezus se hoče učlovečiti, roditi v nas. Jezus ni le podoba iz knjige, naj bo še tako lepa. Ne bomo ga našli v lepih obredih in petju, če ne bomo odprli svojih src, da postanejo rodovitna njiva. Ne moremo biti zadovoljni s seboj, če se v vsakdanjem življenju nič ne ločimo od tistih, ki Jezusovega oznanila ne poznajo; če v tako imenovanih krščanskih družinah vladajo številne razprtije, če ni spoštovanja, ki je trden temelj za resnično ljubezen, če je premalo skrbi za duhovno rast vseh njenih članov; če imamo premalo poštenosti na delovnem mestu, če se brigamo samo za svoje stvari in se ne menimo za ljudi okoli nas, ki so v potrebi, stiski, osamljenosti, obupu ... Še marsikaj bi lahko našteali, če dobro pogledamo v Božje ogledalo svoje vesti. Vse, kar takšnega najdemo, nam dopoveduje: Božja beseda v tebi še ni postala meso, tvoja vera je premalo učlovečena, premalo zasidrana v vsakdanje življenje. Mislim, da ta očitek velja vsakomur izmed nas. Površni smo, slabotni, prepustili smo se toku časa.

Kje naj poiščemo zdravilo? Samo eno je: prisluhniiti Božjemu klicu, ki se dviga k nam z vseh strani – od ljudi, ki po Božji volj živijo z nami in ob nas v družini, na delovnem mestu, v šoli. Prisluhniiti pozorno kot Marija. Naša človeška veličina je prav v tem, da skušamo uresničiti tisto dobro, ki bi ga rad Bog storil v tem svetu preko nas. Na to meri naša prošnja, ki jo ponavljamo v očenašu: »Pridi k nam Tvoje kraljestvo!« Božje kraljestvo ne prihaja med donenjem fanfar, ampak v tišini, v preprostosti vsakdanjega življenja.

Obrnimo se k Materi Mariji z iskreno prošnjo: »Marija, nauči me reči 'da' Kristusu, ki me kliče v ubogem, žalostnem, osamljenem človeku, v mojih domačih, v sosedih, ki mi včasih gredo na živce in bi najraje z njimi ne imel nobenega opravka.«

Po: S. Čuk, Misli srca

Svete maše:

4. ADVENTNA - KVATRNA NEDELJA 20.12. Sv. Vincencij Romano	Klenik <i>Zagorje</i>	9h Obhajilo pred zvonikom 10h Za vse župljane obeh župnij <i>Molitve za rajne obeh župnij – Obhajilo na vratih</i> <i>Božična devetdnevnic</i>
Ponedeljek 21.12. Sv. Peter Kanizij, c.u.	Trnje <i>Zagorje</i>	17h +Tone Kernel, Klenik 11 <i>18h Božična devetdnevnic</i>
Torek 22.12. Sv. Františka Gabriini	Trnje <i>Zagorje</i>	17h +Branko Polh, Klenik 84, 30. dan <i>18h Božična devetdnevnic</i>
Sreda 23.12. Sv. Janez Kancij, duh.	<i>Zagorje</i>	<i>17,30 +Marija Dolgan, Kilovče 18, zadušna</i> <i>Božična devetdnevnic</i>
Četrtek 24.12. Adam in Eva, prastarši	Trnje <i>Zagorje</i>	16h +Andrej Žužek, Juršče 24, obletna <i>17h Božična devetdnevnic – Sveti večer</i>
Petek 25.12. Gospodovo rojstvo BOŽIČ	Trnje <i>Zagorje</i> Trnje <i>Zagorje</i>	8h V čast blaženemu Slomšku za zdravje, Pivka 9,30 V čast Jezusovemu rojstvu za vse župljane 11h V čast Jezusovemu rojstvu za vse župljane 15h Za duhovne poklice in svetost duhovnikov
Sobota 26.12. Sv. Štefan, diakon, m.	Trnje <i>Zagorje</i>	9h +Danko Pavlovič, Palčje 45, obletna 10,30 +Janez Fatur, Zagorje 66, zadušna
SVETA DRUŽINA NEDELJA 27.12. Sv. Janez, apostol	Trnje <i>Zagorje</i>	9h +Alojz in starši Perenič, Klenik 20, obletna 10,30 V čast sv. Družini za vse župljane obeh župnij

- **COVID-19 in NEDELJSKE IN PRAZNIČNE MAŠE:** Na TV in radiu, zlasti radiu Ognjišče ste slišali, kaj so določili posamezni škofje. Kaj je določil za našo škofijo **g. škof Jurij** si lahko preberete na spletni strani Urada za stike z javnostjo SŠK in na oglasni deski v Zagorju ter v Trnju na oknu Mežnarije. Na kratko samo nekaj poudarkov:

Vlada RS je dovolila maše v cerkvah kolikor zadoščajo predpisu 1 oseba (ali ena družina ali člani skupnega gospodinjstva) na 30 m² in upoštevajo 1,5 m. varnostne razdalje. Po velikosti naših dveh župnijskih cerkva je tako lahko naenkrat v cerkvi le 10 oseb (ali 10 družin oziroma gospodinjstev). Vsi so dolžni imeti na obrazu masko in si ob vhodu v cerkev in izhodu iz nje razkužiti roke. - **Udeležba pri svetih mašah** je dovoljena samo **zdravim vernikom**, ki nimajo simptomov okužbe dihal, ne kašljajo in nimajo povišane telesne temperature ter katerih člani istega gospodinjstva niso okuženi.

Vprašujem se, kdo naj stoji pri vratih in odloči, kdo še lahko vstopi in kdo ne?

Zato priporočam, da **spremljate sv. mašo** ob nedeljah in praznikih **po radiu ali TV** in pridete v župnijsko cerkev po maši k sv. obhajilu.

K sv. maši med tednom naj pridejo predvsem tisti, ki so mašo naročili.

Sv. maše bodo tudi med tednom samo v župnijskih cerkvah, ker je na podružnicah po kvadraturi prostora le za dve ali tri osebe.

Vse vernike, duhovnike, redovnice, redovnike ter katoliška laiška gibanja **škofje** spodbujajo, **naj okrepmo molitev** za zdravje, bolnike, zdravstvene delavce, rajne in njihove svojce, blagoslov našega naroda ter konec pandemije.

- **ADVENTNO SPOVEDOVANJE** v naših dveh župnijah **bo danes** od 13h do 15h. **Spoved bo v zakristiji**. Sedaj lahko čakate tudi v cerkvi, vendar ne več kot 9 oseb! Spovednik vas bo obhajal vsakih 15 minut. Takoj po obhajilu greste iz cerkve. **Pokoro zmolite doma!** V cerkev ali drug prostor vstopimo **z masko** na obrazu in si pri vratih **razkužimo roke**.

Molitev za Slovenijo ob 30-letnici plebiscita

Povabljeni ste, da se pridružite **24-urni molitvi in postu za domovino**, ki bo pred praznikom samostojnosti in enotnosti potekala od torka, 22. decembra 2020, od 17.30 ure do srede, 23. decembra 2019, do 17.30 ure in sicer tokrat zaradi epidemioloških razmer preko spleta. Neposreden prenos 24-urne molitve bo potekal na [YouTube kanalu Nadškofije Ljubljana](#).

- **BOLNIKE IN OSTARELE** bom obhajal **v sredo dopoldne**. Kdor še želi prejeti sv. obhajilo pred božičnim praznikom, naj mi sporoči!

- **SVETI VEČER**: Letos zaradi covid omejitev polnočnic ne bo. Zato si pripravite toliko lepše domače praznovanje svetega večera z blagoslavljanjem svojih domov, molitvijo in petjem božičnih pesmi, pripovedovanjem starejših mlajšim o preteklih časih, lahko tudi s pogovorom po telefonu ali celo video povezavi s sorodniki ali osamljenimi. Covid nas zadržuje doma. To pa je priložnost, da se še bolj povežemo v domači družini. Naj bo Jezus kot najljubši gost med vami!

- **OBISKI JASLIC** so v božičnem času lepa navada. Cerkev v Zagorju in vsak dan odprta, da lahko pozdravite Dete Jezusa v jaslicah, ne pozabite pa živega pozdravit v sv. rešnjem Telesu v tabernaklju. Ob obisku cerkve pa ne pozabimo tudi na varnostno razdaljo do drugih obiskovalcev, nosimo masko in si ob vstopu in izstopu cerkve razkužimo roke! Tudi cerkev v Trnju bo vsaj nekaj ur odprta, da boste lahko obiskali jaslice. O tem vas bodo še obvestili.

- **NA BOŽIČNI SVETI DAN** bosta v vsaki župnijski cerkvi po dve maši, kakor je zapisano zgoraj. Upoštevajte omejitev oseb in spremljajte sv. mašo po radiu ali televiziji.

- **Danes je tudi KVATRNA NEDELJA**, ko molimo za naše rajne. V Zagorju, kjer je danes edina maša, bomo molili zanje v obeh župnijah. Miloščina današnje nedelje je za semenišče v Vipavi in bogoslovce v Ljubljani. Priporočam! Svoj dar oddajte kar v košarico na mizici za tisk.

Na božič je običajno **ofer za cerkvene potrebe**. Tega letos ne bo. Svoj dar pa lahko vseeno darujete v skrinjico, ki bo pripravljena pri vratih.

- **Za letošnji obisk KOLEDNIKOV** pa se bomo morali še dogovoriti.

- **SLOVENSKI ŠKOFJE** nam za božične praznike voščijo, da bi se kljub pandemiji, ki nas ločuje, počutili povezani v Jezusu, »ki je zaradi nas ljudi in zaradi našega zveličanja prišel iz nebes,« kot pravi veroizpoved. Prihaja, da bi se v Njem prepoznali kot sinovi in hčere ljubečega Očeta. Prihaja v naše odnose, da bi v drugih, zlasti pa v bolnih, nesrečnih in zapuščenih, osamljenih, videli brate in sestre istega Očeta, odrešeni po Njegovi ljubezni. Želijo nam lepo, čeprav okrnjeno božično praznovanje!

Pastirji ob jaslicah

Evangelist Luka je s svojo pripovedjo navdihnil številne pisce; prav ljudsko slovstvo pozna mnoge zgodbe o pastirjih, ki častijo Jezusa. Radi pripovedujejo, kako pastirji

prinašajo svoja preprosta darila. To so zgodbe iz ljubezni do Boga, iz njih se čuti, kako se ta dogodek dotakne človeškega srca. Vsak od nas ve, kako lahko otrok

človeka očara. Nežno dete lahko spravi v smeh tudi zakrknjene može. Za božič pa častimo prav posebnega otroka, otroka, v katerem je na ta svet zasijalo Božje obličje. Njegov obraz odseva svetel sij, ki ga lahko na nek način vidimo v vsakem otroku: z vsakim otrokom se rodi obljuba, da se naše življenje pomlajuje, da se trdota izgublja in da se svetlika v temi.

Božič se ne začne imenitno, ampak zelo revno. Božič ni zgodba z naslovnice – in nihče, ki božič vzame resno, ne postane zvezdnik. In tudi iskanje se hitro konča, če misliš, da si ga našel. Angeli in pastirji so se že zdavnaj odpravili. Ostaja revščina, ki konča na križu ...

Da božič ne ostane le zgodba, ki se je zgodila, moramo božič uresničevati. Da božič po tolikih letih še vedno živi in se vedno znova dogaja, to je zasluga ljudi, ki zavestno rečejo svoj »Da.« in zaupajo sanjam – vsem Herodom in vsem morilcem deteta navkljub. To je zasluga ljudi, ki so se iz Egipta v Nazaret prekopal tako kot krti.

En krt ne more zrušiti kraljeve palače – ampak že mala krtina na luksuzno urejeni travici našega sveta lahko koga vznemiri ... Na nas je, če se bomo pustili odvrniti – in tako prepustiti svet drugim – ali pa bomo vedno znova zajemali iz te božične revščine; če bomo iz zgodbe, ki se je zgodila, naredili resničnost.

Po: A. Schwarz, Moj resnični božič

Življenje bi bilo čisto drugačno,
če bi se znali bolj spoštovati.

Vsepovsod.

Še prav posebno pa je spoštovanje
potrebno v družini,
kjer živimo najtesneje
drug ob drugem.
(Metka Klevišar)

23. december JANEZ KANCIJ

Živel je na Poljskem. Bil je dobrega srca ter zelo občutljiv za napake in grehe proti krščanski ljubezni, zlasti za obrekovanje in opravljanje, v čemer se v večji ali manjši meri pregrešimo vsi. Sam se je teh napak skrbno varoval in se tudi, kadar mu je bilo čudež od njih odvrnil. Priimek Kancij je dobil po latinskem imenu Cantius (Kancius) svojega rojstnega mesteca Kenty blizu Krakova. Rodil se je leta 1397 in postal duhovnik. Nekaj časa je deloval v dušnem pastirstvu, toda zaradi njegove učenosti so ga predstojniki imenovali za bogoslovnega profesorja na krakovski univerzi. Kot profesor je bil zelo naklonjen študentom in skrbel je za njihov telesni in dušni blagor. Delal je dobro, kjer je le mogel, tako med študenti kot med mestnimi reveži. Sproti je razdal vse, kar je imel: denar, obleko, obutev. Sam je živel izredno skromno in se kar naprej postil in pokoril. Tudi k temu ga je gnala ljubezen do bližnjega: s svojo spokornostjo je hotel zaščevati Božji pravčnosti za številne grehe, ki jih je videl okrog sebe. Svojim zadoštilnim spokornostim je pridružil tudi svojo vsakdanjo mašo in pogost obisk Najsvetejšega. Romal je v Jeruzalem, da bi se mogel čim bolje živeti v posamezne prizore Jezusovega trpljenja. Malo pred smrtjo je vse svoje premoženje zapustil revežem. Umril je 24. decembra 1473 in je pokopan v vseučiliški cerkvi sv. Ane v Krakovu. Med svetnike ga je prišel papež Klemen XIII. leta 1767.

SMEH JE POL ZDRAVJA

JAJCA – Učiteljica: »Janezek, prosim, povej mi, zakaj kokoši nesejo jajca?« – Janezek: »Če bi jih metale, bi se vse razbile.«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si